

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 30 qershor 2014
Nr.ref.:RK659/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI41/14

Parashtrues

Bajram Osmani

**Kërkesë për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës së
Apelit të Republikës së Kosovës, Ac. nr. 4984/2912 të 29 nëntorit 2013**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga z. Bajram Osmani, me vendbanim në Dragash (në tekstin e mëtejme: parashtruesi).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi konteston Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit të Republikës së Kosovës, Ac. nr. 4984/2012, të 29 nëntorit 2013 (në tekstin e mëtejme: vendimi i kontestuar), të cilin parashtruesi e ka pranuar më 14 janar 2014.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kësaj kërkesë është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 4984/2012, të 29 nëntorit 2013, përkitazi me pretendimin e parashtruesit për shkeljen e të drejtave të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të KEDNJ-së.

Baza juridike

4. Baza juridike kësaj kërkesë është: neni 113.7 i Kushtetutës, neni 20 dhe 47 i Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregulli 56 i Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 5 mars 2014, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 1 prill 2014, Kryetari i Gjykatës, me Vendim nr. GJR. KI41/14, caktoi gjyqtarin Kadri Kryeziu, gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari, me Vendimin nr. KSH. KI41/14, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Ivan Čukalović.
7. Më 11 prill 2014, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës, Gjykatën e Apelit në Prishtinë dhe palën e interesuar, B. B., për regjistrimin e kërkesës.
8. Më 19 maj 2014, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

9. Më 16 tetor 2012, Gjykata Komunale në Dragash, me Aktvendimin P. nr. 72/2012, refuzoi në tërësi kërkesëpadinë e B. B., me të cilën pretendonte se parashtruesi e ka penguar atë në posedimin e oborrit të përbashkët (ngastra kadastrale nr. 836, K. Z. Leshtan, në vendin e quajtur Selo - Lestane - Selo) për faktin se parashtruesi, më 29 gusht 2012, vendosi një shtyllë betoni dhe pastaj ka ngritur tarracën në gjatësi prej 5. 50 metrash dhe gjerësi prej 1.00 m, me qëllim të vazhimit të ndërtimit të strukturave të tjera mbi të.
10. Më 29 nëntor 2011, Gjykata e Apelit, me Aktgjykimin Ac. nr. 4984/2012, ndryshoi Aktvendimin e Gjykatës Komunale, P. nr. 72/2012, dhe konstatoi se parashtruesi ka kryer aktin e pengimit të posedimit ndaj B. B. Parashtruesi është urdhëruar që në afat prej 7 (shtatë) ditësh ta kthejë në gjendje të

mëparshme të drejtën e shfrytëzimit dhe posedimit të oborrit të përbashkët, nga dita e pranimit të aktvendimit në fjalë, me kërcënim të përmbarrimit të detyrueshëm.

11. Për më tepër, Gjykata e Apelit arsyeton aktvendimin e saj si më poshtë:

[...]

“Vlerësimin juridik të gjykatës së shkallës së parë Gjykata e Apelit nuk e pranon si të drejtë e të ligjshëm për shkak se aktvendimi i goditur nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore të parashikuara nga neni 182 par. 2, pikat b), g), j), k) dhe m), të cilat gjykata e shkallës së dytë i vëren sipas detyrës zyrtare në mbështetje të nenit 184 të LPK.

Mbi këtë gjendje faktike të vërtetuar drejt dhe në mënyrë të plotë, e cila vihet në dyshim nga pretendimet ankimore, gjykata e shkallës së parë ka zbatuar gabimisht të drejtën materiale, gjë që, po ashtu, shihet sipas detyrës zyrtare nga ana e gjykatës së shkallës së dytë, në bazë të nenit 194 të LPK.

Gjykata e shkallës së dytë mori këtë qëndrim juridik, për shkak se, pengimi i posedimit kryhet në dy mënyra: me anë të shqetësimit dhe me anë të marrjes së posedimit. Me rastin e shqetësimit, i padituri e pengon paditësin në posedimin e sendit apo të së drejtës, por posedimi nuk merret, përkatësisht nuk bëhet privimi nga posedimi. Nga kjo rezulton se që t'i jepet mbrojtje paditësit për shkak të pengimit të posedimit.

Nga shkresat e lëndës dhe faktet e pakontestueshme është vërtetuar se ndër-gjyqësit kanë pasur një oborr të përbashkët, gjë që do të thotë se kanë qenë bashkëpronarë, prandaj, mbi këtë bazë, paditësit i ka takuar e drejta e kërkit të mbrojtjes gjyqësore sipas nenit 108 të Ligjit për Pronësinë dhe të Drejtat e tjera Sendore. Vendimi për shpenzimet e procedurës mbështetet në dispozitat e neneve 453 dhe 454 të LPP.

Nga sa u parashtrua, u desh që aktvendimi i goditur të ndryshohet dhe kërkesëpadia e paditësit të refuzohet si e pabazuar në mbështetje të nenit 195, pika nën e), lidhur me nenin 209 par. 1, pika nën c) të LPP”.

12. Më 31 janar 2014, parashtruesi, pranë Zyrës së Prokurorit të Shtetit të Republikës së Kosovës, ka parashtruar kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë, kundër aktgjyqimit të Gjykatës së Apelit, me qëllim që kontesti të zgjidhet nga Gjykata Supreme e Republikës së Kosovës.
13. Më 11 shkurt 2014, Zyra e Prokurorit të Shtetit, nëpërmjet parashtruesës KML. C. nr. 14/14, njoftoi parashtruesin se nuk janë plotësuar kushtet për ngritje të kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

14. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Vendimi i kontestuar, Ac. nr. 4984/2012, i 29 nëntorit 2013, shkel të drejtat e tij të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës, si dhe nenin 6 të KEDNj-së, për faktin se:” *Gjykata e Apelit ka qenë e detyruar të parashtrojë në aktgjykim arsye shtesë për ndryshimin e aktvendimit të shkallës së parë dhe të merret me çështjen thelbësore, pengimin e posedimit*

dhe jo t'i shqyrtojë marrëdhëniet pronësore, kur vënë në dukje se ndërgjyqësit kanë pasur një oborr të përbashkët dhe në këtë mënyrë kanë qenë bashkëpronarë, kështu që, në bazë të këtij fakti, i ka ofruar paditësit mbrojtje gjyqësore në mbështetje të nenit 108 të Ligjit për Pronësinë dhe të Drejtat e tjera Sendore, duke shkelur në këtë mënyrë të drejtën e garantuar për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm, sipas nenit 31 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës”.

15. Parashtruesi gjithashtu ankohet kundër njoftimit KML. C. nr. 14/14, të Prokurorit të Shtetit, me të cilin iu refuzua kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë, pa ndonjë arsye të veçantë dhe me këtë rast pretendon se Prokurori i Shtetit ia mohoi shfrytëzimin e këtij mjetei juridik, që çështja e tij të shqyrtohej nga Gjykata Supreme e Republikës së Kosovës.

Pranueshmëria e kërkesës

16. Në mënyrë që të jetë në gjendje të shqyrtojë kërkesën e parashtruesit, Gjykata duhet të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kërkesat e parapara me Kushtetutë, siç specifikohen më tutje në Ligj dhe në Rregullore të punës të Gjykatës.
17. Në këtë rast, Gjykata i referohet rregullit 36 (1) c) të Rregullores së punës, që përcakton:
  36. (1) *“Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:
[...]
c) kërkesa nuk është qartazi e pabazuar.*
  36. (2) *Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:
[...]
b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin
[...]
d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.*
18. Gjykata vëren se, parashtruesi pretendon në shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës, dhe të nenit 6 të KEDNJ-së.
19. Në këtë drejtim, neni 31 i Kushtetutës [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], përcakton:
  - “1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike”.
20. Gjithashtu, neni 6 i KEDNJ-së, përcakton:

“Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e

paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile”.

21. Gjykata vëren që vendimi i kontestuar përmban arsyetim të gjerësishëm dhe gjithëpërfshirës. Në këtë kontekst, vendimi i kontestuar, siç pretendon parashtruesi, nuk është marrë me shkelje substanciale të të drejtave të garantuara me Kushtetutë. Gjykata e Apelit, vendimi i së cilës kontestohet, ka dhënë arsye të mjaftueshme sa u përket fakteve të rastit dhe gjetjes së tyre, për të cilat kujdeset sipas detyrës zyrtare.
22. Nuk është e mjaftueshme që parashtruesi, në kërkesën e tij, vetëm t'i përmendë nenet a dispozitat e Kushtetutës, me të cilat pretendon shkeljen e të drejtave të tij. Pretendimi, përkitazi me shkeljen e neneve a dispozitave të Kushtetutës, duhet të jetë i argumentuar dhe i arsyetuar, në mënyrë që kërkesa të jetë e bazuar.
23. Detyra e Gjykatës lidhur me shkeljet e pretenduara të të drejtave kushtetuese, është që të analizojë dhe të vlerësojë nëse procedurat, në tërësinë e tyre, kanë qenë të drejta dhe në pajtueshmëri me mbrojtjen shprehimisht të përcaktuar me Kushtetutë. Pra, Gjykata Kushtetuese nuk është gjykatë e shkallës së katërt, kur i shqyrton vendimet e nxjerra nga gjykatat e instancave më të ulëta. Është detyrë e gjykatave të rregullta t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz kundër Spanjës* [GC], nr. 30544/96, paragrafi 28, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut [GJEDNJ] 1999-I).
24. Gjykata vëren se parashtruesit në gjykatën e Apelit i janë ofruar të gjitha mundësitë e paraqitjes së argumenteve, fakteve dhe provave, kundër pretendimeve të palës kundërshtare, prandaj nuk qëndron fakti se parashtruesit i është mohuar e drejta për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm.
25. Në rastin konkret, parashtruesi nuk ka paraqitur asnjë argument bindës, që tregon se atij i janë shkelur të drejtat themelore të garantuara me Kushtetutë (shih, *Vanek kundër Republikës Sllovaqe*, Vendimi i GJEDNJ-së për pranueshmërinë e kërkesës, nr. 53363/99, i 31 majit 2005).
26. Për më tepër, në rastin konkret, Gjykata nuk mund të konsiderojë se procedurat përkatëse të zhvilluara në Gjykatën e Apelit, kanë qenë në ndonjë mënyrë të padrejta apo arbitrare (shih, *mutatis mutandis*, *Shub vs. Lithuania*, Vendimi i GJEDNJ-së për pranueshmërinë e kërkesës nr. 17064/06, i 30 qershorit 2009).
27. Në tërësi, Gjykata gjen se kërkesa e parashtruesit nuk i përmbush kriteret e pranueshmërisë, sepse parashtruesi ka dështuar të provojë se vendimi i kontestuar i shkel të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutë.
28. Prandaj, në pajtim me rregullin 36 (2) b) dhe d) të Rregullores së punës, Gjykata përfundon se kërkesa është qartazi e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, bazuar në nenin 113.7 të Kushtetutës, në pajtim me rregullin 36 (2) b) dhe d), si dhe me rregullin 56 (2) të Rregullores, më 19 maj 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Dr. Kadri Kryeziu

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani